

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر ارتقاء تعاملات اجتماعی در فضای باز و نیمه باز مجتمع های مسکونی (نمونه موردی: مجتمع مسکونی منطقه 22)

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 7، شماره 11 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهدی خاک زند - دانشگاه علم و صنعت ایران

آلاله بقالیان - دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

خلاصه مقاله:

بر طبق مدل های تعریف شده برای نیازهای انسانی، تعاملات اجتماعی یکی از موارد ضروری می باشد که عدم توجه مناسب به این امر در طراحی مجتمع های مسکونی امروزی و در نظر نگرفتن پیامدهای روانشناختی آن، زندگی فردی و اجتماعی ساکنین را با مشکلاتی مواجه ساخته است. فضای باز و نیمه باز موثر در مجموعه های مسکونی به عنوان زمینه ساز تعامل فعال از جمله مواردی می باشد که کمتر در طراحی ها به اهمیت آن ها توجه شده است. منطقه 22 تهران به دلیل ویژگی های خاص خود از قبیل دسترسی مطلوب به پارک ها، دریاچه ها، آبشارها و سایر جاذبه های گردشگری جدیدالاحداث و موقعیت جغرافیائی خاص از جمله مناطقی از تهران بزرگ می باشد که بیشترین میزان ساخت و ساز مسکن انبوه در آن مورد انتظار می باشد. از این رو، مقاله حاضر می کوشد ضمن شناسایی عوامل موثر بر ارتقاء تعاملات اجتماعی در فضای باز و نیمه باز مجموعه مسکونی منطقه 22 تهران ساکنان مجموعه های مسکونی را از مصرف کننده غیر فعال (در فضای بیرونی) به مشارکت کننده فعال تبدیل نماید. در این راستا، عوامل موثر بر افزایش تعاملات اجتماعی شناسائی و کدگذاری گردیده اند. همچنین، با بهره گیری از روش تحقیق تئوری زمینه ای و روش تحلیل آنتروپی شانون به بررسی برهمکنش و تاثیر این موارد بر افزایش تعاملات اجتماعی ساکنین و درجه اهمیت آنها در مقایسه با یکدیگر پرداخته شده و با تقریب قابل قبول محوری بودن تمامی موارد و لزوم به کارگیری همزمان آنها در طراحی نشان داده شده است. در پایان، راهبردهایی جهت بهبود تعاملات اجتماعی با تمرکز بر بهبود فضای باز و نیمه باز برای مجتمع هایی که در آینده در این منطقه ساخته می شوند ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی، فضاهای باز و نیمه باز موثر، تعاملات اجتماعی، تئوری زمینه & zwnj، ای، آنتروپی شانون، منطقه 22 تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018120>

